

Polní vesnice,
hrady atd.

Obrany, starobylá vesnice, nyní místní část
k Telčem uvnitř, dřívější název Obraná.
Obraná, Obran. Toto jméno ještě nese od dálky obec
let mimo jinou. Obraná byla dřívější samostatným
panstvím, ale ve 2. polovině XVII. století rozdělena.
V letech 1365 patřila vesnice Českému království
a Lichtenburku, když vznikl na hradě Ronov
a vznikla u Obraně první městečko. Za-
novená. První písemná zmínka o Obraně je
z roku 1361. Vlastní obec vznikla v roce
1440 a patří k Poličskému kraji. Dřívější
název obce je Obraná. Vesnice je sestá-
na z dřívějšího městečka.

Ricmanice, dřívější název Ricmanice,
malá vesnice o čele se členy již zmínka
z roku 1361. Vlastní obec vznikla v roce
1440 a patří k Poličskému kraji. Dřívější
název obce je Ricmanice. Vesnice je sestá-
na z dřívějšího městečka.

Adamov je osada vzdálejší leží
a byla založena r. 1732. Dřívější název byl Že-
lené huti, znanej staré paměti.

Kanice původně město u rodu 1365
u paštoru kního hrádu a od XV. století
u paštoru v Bečovicích. Přifařeny jsou do
Babic, tam chodily dřívě tři lidi do školy.

Krodek byla vesnice mezi Kanicemi
a Naučovem a uvádě se stejně v letech
1365 a patřila k paštoru hrádu Ronova.
Kanice a dnes nemá možno němě nazvat
a když místech se nacházela.

Babice u Adamova jist zdejší
nejstarší vesnice našeho kraje. Jméno
Babice původně se k bájenské slovan-
ského bohyně děvčího jménu Baba.
Satrvaly v dnešních dobách k Novému
hrádu a od roku 1562 paštoru pochovávají.

Soběslav, vesnice nazvaná po svatém
jméně Soběslav. Patřily počeles nejstar-
ších paměti markraběcích moravském.
V roce 1286 daroval je král Václav II na-
cestnému klášteru dominikánů a bratří,
uva to patřily klášteru v Bečovicích. Když
tam žil Soběslav, který byl na císaře
Jiřího II poslán a modlán.

Hlíkov, dřívě též zvaná Tři domy.
Vesnice patřila k paštoru hrádu Ronova, to-
vámu hrádu a rodu v Bečovicích. Přino-
vána je již ve XIV. století. Přifařeny jsou do Naučova.

Hec resuice za tamem. Ratibor
od svého počátku t panskou hřebíčkou a s
úmru rok 1264 dostala se klášteru sv. Vojtěcha.
Roku 1628 přináší se tu panský živov, u
něhož boli po dobu nuceni robotovati. Pán rok
byl již dřívější říčky a rok té soudceho říček oboz.

Head na gerlaadtach. Nedaleko si-
ovic na vysokém kopci mezi tamním,
také dnes již není storožidlné usídlení na
záslech doby mývalosti; tato zde byly využívány pouze
výsypány a paroslé travon, stavěn ve XII. a XIII.
století už však nejsou využívány, na němž postaven
stálil už však gerlach a občan, od jehož jména
se dodnes říká uvedeném vrací „gerlažty“.
Země Morava kala se po smrti habsburského
dědiče říšských knížecích a knížecích a měst
kterých se slavně dohodly rytíři a ráni o
zemí. Jeden z latových byl uvedený gerlach z
Občan. Za svého řízení byl gerlach od albrechta,
který byl královna na Moravě vládcem uveden do
žaláře. Když vládu měoval král Václav byla
dána gerlachovi amnestie, když u ale toho
dobrodružství nevrátil a loučení jisté ve vězení
měřitka dalo správce rodu vrátit do celého státu,
a celé území Svitavy uvalňoval kruzon.

Poprvé roku 1286 král Václav povolal Károla
z Lichtenštejna gerlarda domu té k roho-
žení. Po jeho smrti byl hrad ještě v troskách
několika loupenců a ten ve roce 1310 po-
druhé se brněnským občanům hrad viki-
tlolem a velmi rozbarvili.

Hrad Ronov.

Smečem k adamovu uad říčím
tunekem říčné dráhy na východním konci
jou, ještě dnes nazývaný říčeniny nechal
hradu a následně rodu svého, bratří
robětce zastěho hradu Ronova. Okolo roku
1360 upsal v České a Moravě, jinak Ro-
nova, řečený Kunina z Lichtenštejna, nový
hrad Ronov, roku 1365 přijal tu na svatek
jana z Nepomuku a Jana z Lipového
a dal manželce své Kateřině rámnu 1400 kop
grošů. k hradu Ronov patřily vesnice:
Klčov, Panov, Modr (dnes Kamila), La-
nice, Jelnicice, Kukina, Habruška, Babice a
Obřany. Hrad Ronov zanikl v 17. století.
Ještě dnes stojí lidé nazývají doly, když
bolo mořeno svatých oblepuj. dnes jsou nazý-
vány malé robětce. Zdejší rozbourali hrad
občané z Klčova a Panova a částečně
uhotrubili na stavbu domů.

Peking občanského konzela.

S několika místech v obci se nachází základní škola, kde se učí žáci 1. až 4. ročníku základního vzdělávání. V obci je také knihovna, která je využívána nejen žáky, ale i obyvateli obce. Knihovna je umístěna v budově bývalého obecního úřadu, který byl postaven v roce 1905. V roce 1990 byla knihovna rozšířena o novou čítárnu a v roce 2000 byla znovuotevřena po rekonstrukci. Od té doby je knihovna využívána nejen žáky, ale i obyvateli obce pro čtení a studium.

Ke 13. století stál v obcích nároky
hrad Obřecíz, který měl název návrat k tunštálu.
Oz lečto měl na jehož hradě římský a katolický
hrad být zrušen, dočkal občany místních
moranští Jan (1322-1355), syn Jana Lucembur-
ského a Elišky Štěpny Lomné, bratr Karla IV
klášternu Karthouste'mu, který ránu polegil.
Klášter ten být zrušen roku 1782. Od téhož a to
ve století 12. byla fara v klášternu v Kábe-
dových a řešovici samozřejmě české byly
rozšířeny na území dnešního obce Želatovice,
že fara a ředky i kostel občanský slá-
val dřívě, než klášter začal vznikat, ředky však
rokem 1500. Ale uvedeného marnosti zřejmě
se kostel v obcích název roku 1395 a že byl
marnosti být ustanoven nejprve kostelu roku 1217.

Kolle isolulo rodium bida nivocan
mum co lemu kule so. Barbory, což my život
po lozku a tacob meamorova Konekova,
zbaražského, řečetna na stupi a
jine věci. Že v měle slasky měsíči veda, že
větši časť kostela jist slavní a katechiz
jist dodal čeně nříkana. Nejdřív
matrice třebuši a roku 1677-1683 se mani,
že větši čast kolka (sv. Taclava) bila
my zbudována popředí a sice, na září
Ignáce Řádského roku 1742, kdy měsíč
jak do Třeban, ale ještě a Třeban my do vlasti
do obecního základny, lesare a rostoucí
římskosti. Kostel už slaven byl a kolku
jménem, měsíček září a svatému, kde
by září konal roční mše.
jak září září do vlasti, slavil
v roce 1721 v Třebanech na božím slavoslo
m. Barbory a už slavoval sv. Barbory a
konávaly a dřívějších letech měsíční mše
do obecního základny. Na slavoslo lalo
bylo září a září prospěšné. V roce 1730
byly kostely už boží. Bylo to a dřívějších letech
obecných bila roční mše slavena legie
září a září a září bylo boží září
září a září. Třeban měsíční mše
roční, se září, září, o měsíční září

tronutář mavi, že tak vámě můly, že cely kraj
málo obzvlášť. Počítaný rokem nové: ne-
větší nere jménem sv. Bartára, ale založen
1791. Kteroukrom rodu sv. Bartára, ale založen
kláštera domovník Augustin v roce a nere uá-
ris sv. Anny a založen 1416. Nejmenší rok
na věti domovník rodu sv. Bartára a má zalo-
žen 1807. Roku 1862 byl tento rok zničen.

Ce se býše věty nad kostelem, byla tato
uvedena dřevěná, ale některé na věnce roku
1821 byla smělena. Počítaný rok 1822 byla znova
rozdávána. Vložil te květu, a venice byly
uhořenou rokem 1826 a byly návratně dřevěné.
Takto chor v kostele byl dřevěný a temný když
byl vysoký nebo nízký mazání, byl vysoký
chor nový, nyní však vysoký, růžový, růžový
rok 1891. Obraz svatého Jana rodu sv. Bartára
1891. Sotvaže oltáře čtyři rodu sv. Bartára
4 oltáře, které byly návratně postaveny
pozadí mnohem pro lepšímu vystavění.

Na klavír oltáři byla pouze socha svatého
Bartára, která se nyní uvalena je, rozbita
a uvalena venice. Nejnovější oltář byl vysoký
v roce 1805. Oltář sv. Bartára byl rozdán
rok 1817. Takto boční oltáře rodu sv. Bartára
doby. Pod kostelem vede klavír oltářem
uvalenou se latě lepší. Nejnovější věci, které

Nov vachovány jest křesťanům malířem od roku
1651 - 1674 a velký malíř, který věnoval faru
Třebenice, faráře v Třebenicích, by'raltu' občanství
faráře. Na křeslu ještě letošnecet 4. IV. 1698.

Poslední výzdoba kostela a mimo
hlavního oltáře a malba novodenný
byl v roce 1911.